

[Ole Bjørn Kraft.]

skønt de ikke har ønsket det, føler sig tvunget til at gennemføre betydelige oprustninger, og her står vi da med et stort behov for materiel på grund af den ulykkelige situation, at alt vort materiel blev ødelagt af tyskerne. Nu søger vi igen ud i verden for at få indkøbt det materiel, som er en så afgørende nødvendighed, og som alle, der ønsker et dansk forsvar, ved er en nødvendighed. Vi må inderligt bede til, at vi må få længere tid til vor rådighed, end vi havde i 1940, at det må lykkes os at få de maskiner hjem, som det nu drejer sig om, sådan at vi ikke skal opleve en gentagelse af dette mørke kapitel i vort fædrelands historie.

Vi er jo handikappet nu, som vi var det dengang, vi er også handikappet, fordi det ikke er lykkedes os i den tid, der er gået siden krigens afslutning og indtil nu, at få uddannet de piloter, de mekanikere, der er nødvendige for et flyvevåben. Jeg ved ikke, hvad grunden er hertil, men således er jo faktisk forholdet, og alt dette må derfor opfordre regeringen til med den største energi, søgende overalt, hvor der er nogen mulighed derfor, at få disse forhold ændret, også fordi det danske forsvars reelle stilling naturligvis vil være af den mest afgørende betydning for de forhandlinger, som vi ved nytårstid skal afslutte med de skandinaviske lande, og forhandlinger måske af anden karakter, som da kan blive påkrævet.

Derfor vil jeg sige, at det tempo, som hidtil har hersket, må nu være forhistorie. Vort tempo må sættes op, det må øges, vi må koncentrere vor dygtighed og vor energi om at få de mangler rettet, som er tilstede, på en helt anden stærk måde, end det hidtil har været tilfældet, og der er dog her nogle områder, hvor vi ved, at et meget, meget stort flertal i denne sal vil støtte regeringen i dens bestræbelser herfor.

Hertil vil jeg gerne føje, at jeg tror, det ville virke betryggende for det danske folk og også virke gavnligt i vort forhold til udlandet, om regeringen noget klarere og tydeligere, end det hidtil har været tilfældet, ville tilkendegive, hvilke mål den sætter sig for det danske forsvar, hvilke opgaver den mener det danske forsvar har, ikke således at regeringen her i salen skulle udvikle et helt program for den nye forsvarsordning, men det er jo dog egentlig ganske ejendommeligt, at vi arbejder med dette spørgsmål uden at have nogen egentlig tilkendegivelse af eller klarhed over, hvad der er regeringens standpunkt. Forsvars-

kommissionen har arbejdet på basis af nogle oplysninger, den har fået, med de nuværende udgiftsbeløb som grundlag, men jeg tror, det danske folk trænger til en erklæring fra regeringen, der tydeligt og klart viser, hvad hensigten og meningen er. Jeg kan her hen-vise til de bemærkninger, hvormed den norske arbejderregering har ledsaget sit forslag om en meget større udvidelse og bevilling til det norske forsvar. Klart og tydeligt har man tilkendegivet, at det er Norges mening, at det vil forsvare sig med alle til rådighed stående midler; man har erklæret, at hvis kampen bliver bragt til ophør i Norge, skal den føres videre et andet sted; man taler om, hvilke krigslove der skal være gældende, hvilken myndighed en norsk regering, der eventuelt er fortrængt fra landet, skal have; man gør det i det hele taget klart for den norske befolkning, hvilken dyb alvor der ligger bag ved disse problemer. Jeg nærer ingen tvivl om regeringens reelle hensigter, jeg har gang på gang udtalt det og udtalt min anerkendelse deraf, men jeg tror, at når regeringen har den hensigt, at vi skal skabe et forsvar, som betyder, at vi efter vor evne, efter vort lands størrelse og befolkningsmængde, efter vor økonomiske evne skal sætte al kraft ind på at yde modstand mod et angreb og yde denne modstand således, at hele verden kan se, at det danske folk ikke frivilligt, eller kun med ringe ofre, underkaster sig en angriber, ville det for befolkningens forståelse af dette problem, for at retningslinien kunne være tydelig, for at uroen og usikkerheden om spørgsmålet kunne ophøre, være af den mest væsentlige betydning, om den danske forsvarsminister og den danske regering kunne beslutte sig til at udtale sig ligeså uforbeholdent, ligeså myndigt og klart, som det sker i vore to skandinaviske broderlande. Forsvarssagen ligger på en anden måde her i landet, det skal anerkendes, de politiske vanskeligheder er måske også større her i landet, end de er i andre lande, men tiden er en sådan, at en regering må gå i spidsen og må anviser en vej, og den må med sin autoritet bane også i folkets bevidsthed vej for, at den rigtige løsning kan blive fundet, og at den rigtige løsning kan have det danske folk bag sig.

Jeg henstiller altså til regeringen, når nu den får denne bemyndigelseslov, at fortsætte med sine bestræbelser for indenfor de muligheder, som foreligger, at opbygge forsvaret i alle dets led og gøre det med den størst mulige energi og ikke tvivle om, at den også vil kunne få de fornødne bevillinger stillet til sin rådighed.